

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315206958
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5315206958.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti W. - U., nar. XX.XX.XXXX a B., nar. XX.XX.XXXX, deti v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, maloleté deti rodičov: matka - B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XX, otec - U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX, v zastúpení právne - JUDr. Jozef Varmus, PhD., advokát, Advokátska kancelária Varmus, s.r.o., Palárikova 83, Čadca, o zvýšenie výživného na maloleté deti, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 10P/37/2015-98 zo dňa 15. decembra 2016, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok okresného súdu tak, že výživné určené rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 5P/70/2013-70 zo dňa 23.1.2014 z v y š u j e na maloletého U., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100 eur na 105 eur mesačne a na maloletého B., nar. XX.X.XXXX zo sumy 75 eur na 80 eur mesačne, v prípade oboch maloletých počnúc 26.9.2016, ktoré je povinnosťou otca zaplatiť k rukám matky vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred.

Vo zvyšku návrh matky o zvýšenie výživného na maloletého U., nar. 11.10.2003, a na maloletého B., nar. 12.1.2005 z a m i e t a .

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 26.9.2016 do 15.12.2016 na maloletého U. v sume 15,83 eur a na maloletého B., nar. 12.1.2005 v sume 15,83 eur

p o v o ľ u j e otcovi splácať v splátkach počnúc právoplatnosťou rozsudku u každého maloletého v sume po 5 eur mesačne pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom (v poradí druhý rozsudok) súd prvej inštancie (ďalej iba okresný súd) uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého U. sumou 110 eur mesačne a na maloletého B. sumou 90 eur mesačne, v prípade obidvoch s účinnosťou od 01.08.2015 so splatnosťou vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca k rukám matky maloletých detí (výrok I.). Nedoplatok výživného za čas od 01.08.2015 do 15.12.2016 vo výške 425 eur vrátane splatného výživného za mesiac december 2016 povolil súd otcovi maloletých detí splácať v splátkach po 10 eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou výživného nasledujúcou po právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhod splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky alebo jej časti (výrok II.). Žiadnemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok III.).

2. Okresný súd konštatoval, že podľa § 78 ods. 1 a 3 zákona o rodine boli splnené zákonné podmienky pre zmenu výšky výživného, od doby pôvodnej úpravy totiž nastala taká zmena v pomeroch účastníkov, že návrh matky o zvýšenie výživného počnúc 01.08.2016 je čiastočne dôvodný.

3. Súd zistil, že rozsudkom Okresný súd Čadca sp.zn. 16P/241/2010 zo dňa 15.12.2010 zamietol návrh otca detí o zníženie výživného, na základe podaného odvolania Krajský súd v Žiline rozsudkom sp.zn. 10CoP/24/2011 zo dňa 05.05.2011 znížil výživné na maloletého U. zo sumy 100 eur na 75 eur mesačne a na maloletého B. zo sumy 66 eur na sumu 50 eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp.zn. 10P/8/2013 zo dňa 09.04.2013 bola schválená dohoda rodičov o úpravu styku otca s maloletými U. a B., podľa ktorej otec je oprávnený stretávať sa s deťmi každý párný víkend v sobotu v čase od 09:00 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu od 09:00 hod. do 16:00 hod.. Podľa schválenej rodičovskej dohody rozsudkom Okresného súdu Čadca sp.zn. 5P/70/2013 zo dňa 23.01.2014 bolo zvýšené výživné na maloletého U. zo sumy 75 eur na 100 eur mesačne a na maloletého B. zo sumy 50 eur na sumu 75 eur mesačne.

4. Zo správy Sociálnej poisťovne Čadca vyplynulo, že otec maloletých detí nepoberal a ani nepoberá dôchodok. Je zamestnaný v spoločnosti D.A.L. spol. s r.o. jeho hrubá mesačná mzda je vo výške 600 eur a čistá mesačná mzda vo výške 481 eur. Dohodou zo dňa 31.8.2016 otec rozviazal pracovný pomer so spoločnosťou SLOV MAL STAV, s.r.o., kde bol zamestnaný 3 roky a 244 dní, čistá mesačná mzda otca v uvedenej spoločnosti činila sumu 8.900,-Kč (cca 330 eur). Otec zo svojho príjmu uhrádza nájomné za byt v sume 178,87 eur mesačne, platí sumu 32,64 eur za elektrinu, rozhlas a televíziu.

5. Matka je zamestnaná, jej čistý mesačný príjem je v sume 381 eur mesačne (vrátane daňového bonusu), poberá prídavky na deti vo výške 47 eur. Na náklady bývania vynakladá sumu 123,25 eur (vrátane platby telefónu). Maloleté deti hrajú aktívne futbal, starší syn je alergik na lepok, jeho zdravotný stav si vyžaduje finančne nákladnejšiu stravu. Na futbal matka musí deťom nakupovať športové potreby, napr. kopačky, vozí ich na tréningy, zápasy (4-krát do týždňa), mladší je brankár, musí mu kupovať rukavice. Podľa tvrdenia matky otec deťom kúpil oblečenie, raz kopačky, raz rukavice na futbal.

6. Pri komplexnom posúdení pomerov účastníkov, nielen úhrnu a súčtu príjmov, ale i osobných a majetkových pomerov v širšom slova zmysle, s prihliadnutím na vývoj životných nákladov dospel súd k záveru, že od posledného rozhodnutia o výške výživného rozsudkom OS Čadca sp.zn. 5P/70/2013 zo dňa 23.1.2014 nastala podstatná zmena pomerov na strane maloletých detí odôvodňujúca aj zmenu výšky výživného, následne v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že návrhu matky čiastočne vyhovel a výživné na maloletého U. zvýšil na sumu 110 eur mesačne a na maloletého B. na sumu 90 eur mesačne odo dňa podania návrhu matkou - 1.8.2016 (hoc súd vo výrokovvej vete rozsudku zvýšil výživné na maloleté deti od 1.8.2015 - poznámka odvolacieho súdu). U otca súd za určujúce vyhodnotil jeho príjem dosahovaný z pracovného pomeru v sume 480 eur, ďalej tú okolnosť, že utrpel pracovný úraz pod vplyvom alkoholu a po úraze bol práceneschopný. Okrem zmenených pomerov na strane maloletých detí - tie navštevujú druhý stupeň základnej školy, ktoré kritérium podľa názoru okresného súdu ustálená súdna prax považuje za podstatnú zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa odôvodňujúcu úpravu výšky výživného rodičovi ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti - , súd konštatoval zmenu pomerov aj otca, ktorý po zmene zamestnávateľa má vyšší príjem cca o 150 eur.

7. Súd dodal, že pri relatívne nízkom príjme otca (cca 480 eur) nemohol opomenúť ešte nižší príjem matky vo výške 380 eur + rodičovský príspevok a prídavky na deti, že matka poskytuje maloletým nepretržitú osobnú starostlivosť a ich potreby (žiakov druhého stupňa základnej školy) aj z dôvodu návštevy krúžkov (futbal) sú zvýšené. Väčšinu týchto zvýšených výdavkov pritom uhrádza matka (ako nákup športového oblečenie a obuvi, dochádzka na krúžok), hoc súd za preukázané hodnotí, že čiastočne (v menšej miere ako matka) sa podieľa na výdavkoch spojených so záujmom detí o futbal aj otec.

8. Vyčíslený nedoplatok výživného za čas od podania návrhu do rozhodnutia súdu vo veci samej vo výške 450 eur (t.j. od 01.08.2015 do 15.12.2016) povolil súd otcovi splácať po 10 eur mesačne.

9. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval súd podľa § 52 Civilného sporového poriadku a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov.

10. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Domáhal sa zmeny rozsudku, v rámci nej zamietnutia návrhu matky o zvýšenie výživného na maloleté deti. Otec v odvolaní poukazuje na skutkové zistenia okresného súdu ohľadne jeho príjmu, t.j. že je zamestnancom spoločnosti D.A.L. spol. s r.o. so sídlom Považský Chlmec, Žilina a jeho čistý príjem je vo výške cca 480 eur mesačne. Otec v odvolaní vymenúva aj svoje náklady, tie vynakladá na bývanie vo výške 210 eur mesačne, na platbu výživného vo výške 175 eur mesačne pred zvýšením a po zvýšení 200 eur a mesačná splátka zameškaného výživného vo výške 10 eur mesačne. Jeho mesačné náklady pred zvýšením výživného boli v celkovej sume 385 eur, po zvýšení výživného 420 eur. Kým pred zvýšením výživného na pokrytie jeho ostatných nákladov mu zostala suma 95 eur mesačne, čo nedosahovalo ani polovicu sumy životného minima (výška životného minima od 01.07.2016 do 30.06.2017 je 198,09 eur), po zvýšení výživného po uhradení všetkých vymenovaných nákladov, ktorými sú náklady bývania a platba výživného, na pokrytie ostatných životných nákladov mu zostáva suma 60 eur mesačne. Do zamestnania vzdialeného od jeho bydliska cca 40 km dochádza a musí hradiť náklady na stravu, ošatenie, obuv, drogériu, prípadne lieky a podobne. Sumu 60 eur rozhodne nemožno považovať za dostatočnú na pokrytie jeho životných nákladov. Lepšie platené zamestnanie nájsť nemôže, nakoľko v dôsledku vážneho úrazu má trvalé následky zhoršeného zdravia spočívajúce v organickom psychosyndróme s poruchami rovnováhy a spastickej pravostrannej hemiparéze stredne ťažkého stupňa, tento nález podľa odborného vyjadrenia MUDr. Anny Kučerovej trvalo medikamentózne neovplyviteľný. Z dôvodu trvalých následkov úrazu nastal aj dlhodobý pokles jeho príjmov, pritom úraz bol spôsobený aj nedostatočným zabezpečením pracoviska - lešenia, z ktorého spadol. Svoje príjmové pomery, že dosahuje čistú mesačnú mzdu vo výške 480 eur riadne vydokladoval, iné príjmy nemá a vzhľadom na svoj zdravotný stav si ich ani nedokáže zabezpečiť. Ak bude uhrádzať zvýšené výživné, nezostanú mu žiadne finančné prostriedky na pokrytie jeho elementárnych životných potrieb, ako je napr. strava, cestovné náklady do práce. Uvádzané okolnosti znamenajú podľa názoru otca závažnú prekážku, ktorá mu bráni plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletým synom v súdom stanovených zvýšených sumách.

11. Otec vytýka, že súd pri rozhodovaní o výživnom nezohľadnil skutočnosť, že matka spolu s deťmi obývajú garsónku, ktorá je aj v jeho vlastníctve. On za užívanie garsónky od matky nepožaduje nájomné, čím sa nepochybné výraznou mierou podieľa na výžive maloletých. Prípadný prenájom garsónky, ktorú užíva matka s deťmi, by nepochybné predstavoval ďalší príjem, ktorý však on nemá, nakoľko garsónku bezodplatne poskytuje matke a maloletým deťom. Obýva trojizbový sociálny byt z tohto dôvodu sú náklady jeho bývania nižšie, než by boli v prípade, keby býval v „bežnom“ nájme, a to bez ohľadu na veľkosť bytu. Pokiaľ matka poukazovala na skutočnosť, že jeho rodičia vlastnia rodinný dom do ktorého sa môže presťahovať a tak platiť zvýšené výživné, k uvedenému rodinnému domu on nemá žiadne užívacie právo a ani reálnu možnosť dom vo vlastníctve jeho rodičov užívať.

12. Podľa názoru otca neboli naplnené zákonné podmienky ustanovenia § 78 ods. 1 zákona o rodine pre zmenu výšky výživného. Ak súd zmenu pomerov videl aj v tom, že maloleté deti začali navštevovať druhý stupeň základnej školy, v prípade maloletého syna U. uvedený záver neobstojí, pretože tento maloletý syn už v dobe schválenia rodičovskej dohody rozsudkom OS Čadca sp.zn. 5P/70/2013 zo dňa 23.01.2014 navštevoval druhý stupeň základnej školy.

13. Podľa názoru otca je možné zmeniť dohody o výživnom (otec cituje aj zo záverov rozsudku KS TT 23CoP/47/2013 a KS TN 19CoP/140/2013) len, ak sa zmenia pomery, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov, pritom pri určení výšky výživného súd prihliada ako na odôvodnené potreby oprávneného tak aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Súd neprihliadol v súdnej veci pri hodnotení možností a schopností rodičov na tú skutočnosť, že matka si koncom roka 2015 kúpila auto Peugeot 308, čo svedčí o tom, že má dostatok finančných prostriedkov a je schopná platiť aj výdavky na maloleté deti. Je nepochybné, že vzhľadom na pomer príjmov a nevyhnutných výdavkov on nemá v možnostiach a schopnostiach prispievať zvýšeným výživným na maloleté deti.

14. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť. Podľa jej názoru odôvodnené potreby maloletých detí od pôvodnej úpravy výživného sa podstatne zmenili, a to tým, že navštevujú druhý stupeň základnej školy, stravujú sa v školskom zariadení, obaja sa venujú aktívne futbalu, hrávajú za starších žiakov Obce Oščadnica, v zimnom období sa venujú lyžovaniu, reprezentujú školu v zjazdovom lyžovaní. Matka zdôrazňuje, že ako v predchádzajúcich konaniach, tak aj v aktuálnom konaní sa otec ohradzuje svojim nepriaznivým zdravotným stavom, tento stav si zapríčinil sám, keď počas pracovnej doby pracoval vo výškach pod silným vplyvom alkoholu. S alkoholom mal problémy

aj v iných súvislostiach, pod vplyvom alkoholu aj jazdil, za čo mu bolo odňaté vodičské oprávnenie. Poprela, že si kúpila auto Peugeot 308, má síce osobný automobil Peugeot 207, tento zaobstaral jej otec z dôvodu, aby mohla flexibilne zabezpečovať prevoz detí do školy, k lekárovi a na mimoškolské aktivity. Deti využívajú na prevoz do školy aj autobusovú dopravu. Práve naopak, otec detí si cca pred 2 rokmi kúpil auto, ktoré úmyselne napísal na svojho brata T. W.. Maloletý U. bol v čase uzavretia rodičovskej dohody rozsudkom OS Čadca 5P/70/2013 zo dňa 23.01.2014 žiakom prvého stupňa základnej školy a nie druhého ako to otec detí uvádza. Jeho tvrdenie, že obývajú spolu s deťmi garsónku, ktorá je v jeho vlastníctve a že nepožaduje od nich nájomné, čím sa nepochybne výrazne podieľa na ich výžive, sa vôbec nezakladá na pravde, pretože vlastníkmi garsónky sú obaja. Otec detí nadobudol podiel v 1-ici formou darovacej zmluvy od jej sestry. Preto nerozumie tomu, aký príjem by chcel mať otec z prenájmu garsónky, keď garsónka nie je v jeho výlučnom vlastníctve. Domnieva sa, že keď otec detí si môže dovoliť platiť služby právneho zástupcu, jeho finančná situácia mu nemôže robiť problémy ani s plnením vyživovacej povinnosti vo výške určenej súdom na dve maloleté deti.

15. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení sa v celom rozsahu stotožnil s rozsudkom okresného súdu a žiadal jeho potvrdenie.

16. Otec v písomnej reakcii na písomné vyjadrenie matky k jeho odvolaniu naďalej zotrvával na zamietnutí návrhu matky o zvýšenie výživného. Dodal, že napriek skutočnosti, že sú vlastníkmi garsónky s matkou obaja, on poskytuje byt matke a deťom do užívania bez toho, aby byt užíval a žiadal možnosť jeho užívania, alebo žiadal iným plnením poskytnúť náhrady vyplývajúce z jeho spoluvlastníctva k bytu, čím sa tak podieľa na výžive detí v značnej miere. Odmieťa tvrdenie, že si kúpil auto, ktorého vlastníctvo úmyselne napísal na svojho brata. Na užívanie mu auto poskytol jeho brat, nakoľko on si sám kvôli zlej finančnej situácii si nemôže dovoliť kúpiť vlastné auto. Jeho mesačná mzda predstavuje sumu 480 eur, náklady na bežné výdavky spolu so sumou výživného po zvýšení predstavujú sumu 420 eur, po odpočítaní výdavkov mu ostane mesačne len suma 60 eur, čo nie je ani tretina sumy životného minima (výška životného minima v období od 01.07.2017 do 30.06.2018 predstavuje sumu 199,48 eur). Platením zvýšeného výživného na maloleté deti v rozsahu stanovenom okresným súdom by sa dostal do nepriaznivej finančnej situácie, čím by bola ohrozená jeho ďalšia existencia. Nie je v jeho možnostiach a schopnostiach vyššie výživné na maloleté deti platiť.

17. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník, v zákonom stanovenej lehote, proti rozsudku ktorému je odvolanie prípustné, rozhodujúc bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP, vykonal odvolací prieskum v intenciách ustanovení § 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku a rozsudok okresného súdu podľa § 388 ods. 1 CSP zmenil, vychádzal pritom zo skutkového stavu zisteného okresným súdom.

18. Odvolací súd konštatuje čiastočnú opodstatnenosť odvolania otca.

19. V súdnej veci je nepochybné, že predmetom rozhodovania (a aj konania) bola vec starostlivosti súdu o maloleté deti. Matka podaným návrhom doručeným súdu 22.07.2015 sa domáhala zvýšenia výživného na maloletého U. na sumu 140 eur mesačne a maloletého B. na sumu 110 eur mesačne. V predmetnom návrhu poukázala na to, že v dobe pôvodnej úpravy výživného maloleté deti navštevovali 4. a 3. ročník ZŠ a od septembra 2015 budú navštevovať 6. a 5. ročník ZŠ, teda druhý stupeň, návštevou vyššieho stupňa ZŠ stúpili a stúpnu náklady na školské potreby a pomôcky. Pôvodným rozhodnutím otec na výživu maloletých detí bol zaviazaný sumou 175 eur mesačne na obe deti, okrem tejto sumy im ničím neprispieva, pritom zvýšené výdaje s výchovou detí súvisia aj s ich mimoškolskou aktivitou, hrávajú aktívne futbal za žiakov Oščadnica a aj jej sa zvýšili náklady na bývanie.

20. Krajský súd v Žiline vychádzal síce zo skutkových zistení na ktoré poukazuje okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, tie ale odlišne ako okresný súd premietol do rozhodovania o zmene výšky výživného.

21. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá do doby kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich možností a schopností.

22. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery (§ 78 ods.1 prvá veta Zákona o rodine). Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (§ 78 ods.3 Zákona o rodine).

23. Skutkovo ale aj právne podstatné pre splnenie zákonných podmienok zmeny výšky výživného podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine okolnosť, či a ako sa zmenili pomery v možnostiach a schopnostiach rodičov a odôvodnených potrebách maloletých detí od doby pôvodnej úpravy výživného. Právna úprava pritom vyžaduje takú zmenu v pomeroch rodičov, detí, ktorá výraznejším spôsobom ovplyvní možnosti a schopnosti rodičov poskytovať deťom výživné a v prípade detí ich odôvodnené potreby. Odvolací súd nepochybuje v súdnej veci, že maloletí synovia sú v dospievajúcom veku a ich odôvodnené potreby súvisiace či už s ich biologickým vývinom (napr. nároky na stravu, oblečenie... a pod.) s ich záujmom o šport, s návštevou školy vyžadujú nemalé náklady. Je správne a spravodlivé, aby sa obaja rodičia participovali (a to i v prípade, že spolu nežijú) na bežných ako aj zvýšených výdajoch svojich detí a snažili sa o to, aby im zabezpečili primeranú životnú úroveň. Výška výživného určená súdom, zmenená (zvýšená, znížená) vychádza z individuality každej prejednávanej veci a síce má zohľadňovať primerané odôvodnené potreby maloletých detí, zároveň ale limitujúcim faktorom sú možnosti, schopnosti povinného rodiča, najmä, v akej výške dovoľujú jeho príjmové, majetkové pomery, teda reálna príjmová a majetková situácia, životná úroveň vyživovaciú povinnosť voči svojim deťom plniť.

22. Je v konaní preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Čadca 5P/70/2013-70 zo dňa 23.01.2014 (právoplatnosť nastala 03.02.2014) súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou výživné určené rozsudkom Okresného súdu Čadca 16P/241/2010 zo dňa 15.12.2010 zvýšil na maloletého U. zo sumy 75 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, na maloletého B. zo sumy 50 eur na sumu 75 eur mesačne, počnúc 01.01.2014. Ide o pôvodnú - poslednú úpravu výživného, z tohto dôvodu bolo nutné porovnať pomery v možnostiach a schopnostiach otca, ako aj odôvodnených potrieb maloletých detí existujúcich v dobe tejto pôvodnej úpravy s pomermi existujúcimi v dobe aktuálneho rozhodovania súdu, následne vyhodnotiť či od doby pôvodnej úpravy nastala zmena v pomeroch, ak áno aká konkrétna.

23. Otec v dobe pôvodnej úpravy bol zamestnaný v spoločnosti SLOV MAL STAV, s.r.o. s hrubou mesačnou mzdou 10.000,- Kč, u tohto zamestnávateľa pracoval od 01.01.2013 až do 31.08.2016, keďže podľa listinného dôkazu v spise - Dohoda o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 31.08.2016 (viď na č.l. 78 spisu) otec rozviazal pracovný pomer dohodou u tohto zamestnávateľa k uvedenému dňu. Nebolo sporné, že otec u zamestnávateľa tak ako v dobe pôvodnej úpravy, aj v dobe ku 31.08.2016 mal hrubý mesačný príjem 10.000,- Kč (v prepočte cca 400 eur) čistú mesačnú mzdu 8.900,- Kč. Až do doby zamestnania sa otec v spoločnosti D.A.L. spol. s r.o. Považský Chlmec Žilina sa príjem otca oproti pôvodnej úprave ani neznižil, ani sa nezvýšil. K zvýšeniu jeho čistého mesačného príjmu došlo až od 26.09.2016, pretože od uvedeného obdobia sa zamestnal u D.A.L. spol. s r.o. Považský Chlmec Žilina (viď pracovnú zmluvu na č.l. 77 spisu), čo konštatuje aj prvostupňový súd v dôvodoch rozhodnutia a od uvedenej doby mu bola priznaná hrubá mzda 600 eur mesačne a aj sám otec vo svojom výsluchu uviedol, že jeho čistý mesačný príjem u tohto zamestnávateľa činí 481 eur (nebola táto skutočnosť rozporovaná). Otec tak od 26.09.2016 disponuje vyšším príjmom zo zamestnania, než tomu bolo v dobe pôvodnej úpravy.

24. Treba súhlasiť aj s matkou, že od doby pôvodnej úpravy sa zmenili pomery aj v odôvodnených potrebách maloletých detí a to nástupom do vyšších ročníkov základných škôl a s tým spojených nárokov (vyšších) na školské potreby, pomôcky. Vzárástli aj životné náklady detí ale nárast životných nákladov sa prejavuje rovnakou mierou ako u matky, tak aj u otca.

25. Otec nespochybňoval mimoškolské športové aktivity detí ani náklady s nimi súvisiace. Čiastočnú podporu týchto záujmov detí otcom (napr. nákup športového oblečenia...,) ani matka nevyvlúčila, preto túto, hoc čiastočnú podporu otca je potrebné tiež zohľadniť.

25. Odvolací súd nespochybňuje ani zvýšené náklady bývania matky, s ktorou garsónku obývajú aj maloleté deti. Nie je možné opomenúť tú skutočnosť, že aj otec je podielovým spoluvlastníkom predmetnej garsónky a je podstatné, že ako matka ako aj maloleté deti užívajú v predmetnej nehnuteľnosti aj vlastnícky podiel otca, čo znamená ďalšiu čiastočnú podporu materiálnej povahy zo strany otca v súvislosti so zabezpečením bývania maloletých detí. Otec svoje bývanie, hoc je podielovým

spoluvlastníkom garsónky, riešil v sociálnom byte, náklady na bývanie v jeho prípade sú podstatne vyššie než tomu je v prípade matky. Vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by otec mal možnosť riešiť svoju bytovú otázku za podstatne nižšie náklady. Otec okrem čistého mesačného príjmu 481 eur, z ktorého platí náklady svojho bývania v sume 178,87 eur mesačne a výživné na deti v sume 175 eur mesačne, iný príjem nemá. Zmena v majetkovej situácii rodičov nenastala, napokon ani životná úroveň otca sa nevyznačuje výrazným nadštandardom oproti životnej úrovni matky a maloletých detí.

26. Nemožno súhlasiť s konštatovaným záverom okresného súdu, že otec si svoj zhoršený zdravotný stav (s dopadom na jeho pracovné uplatnenie s možnosťou vyššieho príjmu - poznámka odvolacieho súdu) zaviniť sám, keď utrpel pracovný úraz pod vplyvom alkoholu. Na túto otázku už krajský súd odpovedal v aktuálne súdnej veci, a to vo svojom rozhodnutí 10CoP/22/2016-72 zo dňa 29.09.2016, v ktorom zrušil v poradí prvý rozsudok okresného súdu o zvýšenie výživného (rozsudok OS Čadca 10P/37/2015-56 zo dňa 11.01.2016). V bode 12 odôvodnenia rozhodnutia 10CoP/22/2016 zo dňa 29.09.2016 odvolací súd už konštatoval, že k tejto otázke zaujal stanovisko ešte v konaní o návrhu otca, ktorým sa domáhal zníženia výživného Krajský súd v Žiline v rozsudku 10CoP/24/2011-93 zo dňa 05.05.2011, keď na jeho odvolanie znížil výživné na maloletého U. zo sumy 100 eur na 75 eur mesačne a na maloletého B. zo sumy 66 eur na sumu 50 eur mesačne. Už v predmetnom konaní uzavrel, že vážny pracovný úraz, ktorý otec utrpel 19.04.2010, v dôsledku čoho má stále dlhodobý pokles príjmov, nebol len dôsledok jeho výlučného správania sa (požívania alkoholických nápojov), ale aj nedostatočného zabezpečenia pracoviska, pretože lešenie, z ktorého otec spadol, nebol zabezpečený proti pádu, ide o záver súdu v predchádzajúcom konaní právoplatne ustálený a vyriešený so záväznosťou aj pre aktuálne súdnu vec a nemožno trvalé následky zdravotného stavu otca s dopadom na jeho pracovné uplatnenie s nižším príjmom hodnotiť ako jeho výlučné subjektívne zavinenie. Podstatný bol tak reálny príjem, ktorý otec dosahoval v období trvania pracovného pomeru u zamestnávateľa SLOV MAL STAV, s.r.o. - oproti pôvodnej úprave ide o príjem nezmenený, ďalej jeho reálny - príjem vyšší od 26.09.2016 ktorý dosahuje u zamestnávateľa D.A.L. spol s.r.o. Považský Chlmec, u tohto zamestnávateľa otcov čistý mesačný príjem je v sume 481 eur. Z uvedeného príjmu podľa názoru odvolacieho súdu po hodnotení všetkých okolností súdnej veci, popri deklarovaných nevyhnutných výdajov otca, jeho reálne možnosti a schopnosti umožňujú iba minimálne zvýšenie výživného na maloleté deti s účinnosťou od 26.9.2016, vychádzajúc z uvedeného odvolací súd výživné určené pôvodným rozsudkom OS Čadca 5P/70/2013-70 zo dňa 23.1.2014 na maloletého U. v sume 100 eur mesačne zvýšil na 105 eur mesačne a na maloletého B. zo sumy 75 eur na sumu 80 eur mesačne. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané splnenie podmienok pre zvýšenie výživného na maloleté deti v období od 22.7.2015 (deň podania návrhu) do 25.9.2016 preto krajský súd musel v tejto časti (za uvedené obdobie) návrh matky zamietnuť.

27. V dôsledku zmeny výšky výživného za obdobie od 26.09.2016 do 15.12.2016 (ku dňu rozhodovania okresného súdu) odvolací súd nedoplatok výživného na maloletého U. v sume 15,83 eur a na maloletého B. v sume 15,83 eur (u každého za mesiace 10,11,12 / 2016 x 5 eur a za 5 dní v mesiaci september 2016 - 0,83 eur) povolil otcovi splácať v splátkach počnúc právoplatnosťou rozsudku na každého maloletého v sume po 5 eur mesačne pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky.

29. Odvolací súd postupujúc podľa § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodoval o náhrade trov celého konania (prvoinštančné a odvolacie) v aplikácii s § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu účastníkovi nárok na ich náhradu nepriznal, dôvod pre rozhodovanie výnimkou podľa § 53, § 54, § 55 Civilného mimosporového poriadku nezistil.

30. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku j e prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.